

برای ترک اعتیاد برنامه‌ی درمانی جامع و علمی

کانال‌های ماهواره‌ای که بیش‌تر «آگهی» عرضه می‌کنند تا «آگاهی» و جنبه‌ی تجاری آن‌ها بر جنبه‌ی علمی‌شان برتری دارد، از این نقطه‌ضعف بیماران استفاده می‌کنند و داروهای معجزه‌آسای‌شان را برای آنان ارسال می‌کنند، بدون این‌که هیچ اطلاعاتی از شرایط جسمی بیمارشان داشته باشند. تعجب‌آور است که چگونه بیمار می‌تواند به نسخه‌ی کسی که او را معاینه نکرده، اعتماد کند!

از دست‌رفتن دغدغه‌های معنوی در فرد معتاد، احساساتی مانند عزت‌نفس، نوع‌دوستی و همدلی را در او از بین می‌برد و جنبه‌های انسانی او را می‌کاهد.

خوشبختانه در سال‌های اخیر، مراکز متعدد درمان اعتیاد زیر نظر وزارت بهداشت، درمان، آموزش پزشکی و سازمان بهزیستی دایر شده‌اند و در همه‌ی شهرها امکان مراجعه به این مراکز تخصصی موجود است؛ از این‌رو هیچ‌دلیلی وجود ندارد که بیمار، خود را در خطر مصرف خودسرانه‌ی دارو یا تجویز افراد ناآگاه یا سوءاستفاده‌کننده قرار دهد.

دکتر محمدرضا سرگلزایی

روان‌پزشک

جهت اطلاع از سمینارها و کارگاه‌های آموزشی دکتر محمدرضا

سرگلزایی با شماره تلفن ۰۹۱۲۳۳۳۶۷۱۶ (طباطبایی) تماس بگیرید.

بسیاری از مواد هم‌چون تریاک و مخدرهای شبه‌تریاک (مانند هروئین، کریستال و هم‌چنین الکل) وابستگی فیزیولوژیک ایجاد می‌کنند؛ یعنی علاوه‌بر وابستگی روانی، بدن فرد به مواد وابسته می‌شود و قطع ناگهانی مواد، علائم ترک یا بازگشت ایجاد می‌کند که بیماران آن را «خُماری» می‌نامند. این علائم بسته به نوع ماده‌ی مصرفی، میزان مصرف، مدت مصرف و شرایط جسمانی بیمار، بسیار متنوع‌اند و می‌توانند به‌صورت درد، بی‌قراری، لرزش، بی‌خوابی، عصبانیت، ضعف و سستی و... تظاهر پیدا کنند. تحمل این علائم بدون کمک پزشکی و مصرف داروی مناسب، بسیار دشوار و در مواردی، خطرناک است؛ بنابراین ترک اعتیاد بدون کمک پزشک به هیچ‌وجه توصیه نمی‌شود. متأسفانه برخی بیماران که تجربه‌های متعدد ترک و مراجعه به مراکز درمانی را داشته‌اند، پس از مدتی به تصور این‌که همه‌ی داروها را می‌شناسند و با اثرات آن‌ها آشنا هستند، اقدام به «خوددرمانی» می‌کنند و بعضی از آنان از خوددرمانی هم فراتر رفته و برای دوستان‌شان نیز دارو تجویز می‌کنند! بدیهی‌ست که چنین‌الگویی، احتمال شکست در درمان و حتی عواقب جسمانی و روانی را برای بیمار در بر دارد و با در دسترس بودن این‌همه مراکز درمانی، چنین کاری هیچ توجیه عقلانی ندارد.

متأسفانه یکی از الگوهای روان‌شناختی معتادان، این است که صوری و شکیبایی لازم برای تغییرات آرام و قدم‌به‌قدم را ندارند و بیش‌تر از پیشنهاداتی استقبال می‌کنند که وعده‌ی درمان و تغییر فوری و معجزه‌آسا به آنان می‌دهند؛ از این‌رو تمایل زیادی دارند که داروهای به‌اصطلاح جدید (و ماهواره‌ای!) را امتحان کنند! برنامه‌های شبه‌علمی

کسی که دارای عزمی راسخ است، همان را مطابق میل خویش عوض می‌کند. «گوته»